

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ

ಕಾವ್ಯ ರುದ್ರನಾಗನ ಮನೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಮಲ್ಲಿಗೆಗೆ ತನ್ನನ್ನೇ ಹೋಲುವ ಯುವತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಅಚ್ಚರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾವ್ಯ ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಮಗಳೇ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಮತ್ತೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ರುದ್ರನಾಗನ ಬಳಿ 'ಇವಳು ನಿಮ್ಮ ತಂಗಿಯ ಮಗಳು' ಎಂದು ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ರುದ್ರನಾಗನಲ್ಲಿ ವೈಶಾಚಿಕ ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಗಹಗಹಿಸಿ ನಗುತ್ತಾನೆ. ನಾಟಕವಾಡುತ್ತಾ ಮಲ್ಲಿಗೆಯನ್ನು ಕರೆದು ಸಿಹಿಯಡುಗೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ, ಜೊತೆಗೆ ಅರುಂಧತಿಯನ್ನೂ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಊಟ ಆದ ಬಳಿಕ ಕಾವ್ಯ-ಸುರೇಂದ್ರ ಹೊರಟ ಬಳಿಕ ಅವರಿಬ್ಬರು ನಿಂತ ಜಾಗದಿಂದ ಹಿಡಿಮಣ್ಣು ತೆಗೆದು ಇವತ್ತು ರಾತ್ರಿಯೇ ಇವರಿಬ್ಬರ ಕಥೆ ಮುಗಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಮಲ್ಲಿಗೆಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತಾನೆ ರುದ್ರನಾಗ.

ಮದಂತ ಮತ್ತು ಅರುಂಧತಿ ಸೋಲಿಗಪುರಕ್ಕೆ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಡುತ್ತಾರೆ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರು ಕೆಟ್ಟುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅರುಂಧತಿಗೆ ರಿಪೇರಿ ಕೆಲಸ ಗೊತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೇಗೋ ಸಾವರಿಸಿಕೊಂಡು ಸೋಲಿಗಪುರಕ್ಕೆ ರಾತ್ರಿ ತಲುಪುತ್ತಾರೆ. ಮದಂತ ಮನೆಗೆ ಬರಲು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ರುದ್ರನಾಗ-ಮಲ್ಲಿಗೆ ಇಬ್ಬರೂ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಮದಂತನಿಗೆ ಅನುಮಾನ ಬರುತ್ತದೆ. ಇಬ್ಬರೂ ಸ್ಮಶಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರಬಹುದು. ರಾತ್ರಿ ಹತ್ತಾದರೂ ಇಬ್ಬರೂ ಬಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ಮಶಾನಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಮಲ್ಲಿಗೆ ನಾಗಬಂಧನ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ರುದ್ರನಾಗ ಇವರನ್ನು ಕಂಡರೂ ಮಾತನಾಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಇತ್ತ ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಸಂಕಟ, ಚಟಪಡಿಕೆ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಸುರೇಂದ್ರ ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಬಳಿ ಹೋಗೋಣ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಕಾವ್ಯ ಇಹಲೋಕ ತ್ಯಜಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಮದಂತ ರುದ್ರನಾಗನ ಬಳಿ ಮಾತನಾಡಿ, ಮನೋಹರ, ಕಾವ್ಯಳಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅದು ಸೇಡಿಗಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ 'ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಬಾಳನ್ನೂ ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿದಿರಿ, ಅವಳನ್ನು ತಾಯಿ ಜೊತೆಗೆ ಕಳಿಸಿಕೊಡಿ' ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ರುದ್ರನಾಗ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಮನೆಗೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಮಲ್ಲಿಗೆಗೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಇಂತ ಮಾಂತ್ರಿಕ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಬೇಡ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ.

ಕ್ಷುದ್ರಶಕ್ತಿಯ ಪ್ರಯೋಗವಾದರೆ ಪಾತಾಳದಲ್ಲೇ ಅಡಗಿದರೂ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಯಲಾರದು.'

'ಈಗ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೀರ?'

'ಸ್ಮಶಾನಕ್ಕೆ.'

ಗಾಬರಿಯಿಂದ 'ಯಾಕೆ?'

'ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅವಳು ನನ್ನ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾಳೆ' ಎಂದು ಬಿರುಬಿರನೆ ನಡೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಸುರೇಂದ್ರ ಅವಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಬರುತ್ತಾ 'ಪ್ಲೀಸ್... ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳಿ. ದುಡುಕಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ ಖಂಡಿತಾ ಉಳಿಯಲಾರದು...' ಅವಳು ಅವನ ಮಾತನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸಿ ಸ್ಮಶಾನದ ಕಡೆ ಹೋಗಲಾರಂಭಿಸಿದಳು.

ಸುರೇಂದ್ರ ಅವಳ ಹಿಂದೆ ಭಯ, ಗಾಬರಿಯಿಂದಲೇ ಓಡೋಡಿ ಹೋದ.

ಬೆಂಕಿ ಧಗಧಗನೆ ಉರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಅಗ್ನಿಕುಂಡದ ಎದುರು ಕತ್ತಿನಲ್ಲಿ ರುಂಡಗಳ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿ ನಿಂತಿದ್ದಾಳೆ. ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ರಕ್ತ ತಿಲಕ! ಅಗ್ನಿ ಕುಂಡದ ಸುತ್ತಲೂ ತಲೆ ಬುರುಡೆಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಹೇಣಗಳನ್ನು ಮಲಗಿಸಿದ್ದಾಳೆ.

ರಾತ್ರಿಯ ನೀರವತೆಯನ್ನು ಸೀಳಿಕೊಂಡು ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಿದೆ ಅವಳ ಮಂತ್ರ. ದ್ವಿರಕ್ತ ಹಸ್ತ ಚಂಡಿಕ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ನಲವತ್ತೆಂಟು ಮಂತ್ರ ದಂಡಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಪ್ರತಿ ದಂಡದಲ್ಲಿಯೂ ನಲವತ್ತೆಂಟು

ಮಂತ್ರಗಳ ಕ್ಷಿಪ್ಪಕರ ವಾಕ್ಯಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅವಳು ಸ್ವರ, ವರ್ಣದ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇಲ್ಲದೆ ತುಂಬಾ ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ.

ಗಾಳಿ... ಬಿರುಗಾಳಿಯಾಯಿತು. ಗಾಳಿಯ ರಭಸಕ್ಕೆ ಮಣ್ಣಿನ ಧೂಳು... ತರಗಲೆ ತೂರಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಅವಳ ದೇಹ ನಡುಗುತ್ತಿದೆ. ಮಂತ್ರದ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಕಂಪನ. ಲೋಪ ಮಾಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಕೂಡಲೇ ಸಾವರಿಸಿಕೊಂಡು ಧ್ವನಿ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಹೇಣವೊಂದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಇದೆ ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಮಾಡಿರುವ ಗೊಂಬೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅರುಂಧತಿಯ ತಲೆಯ ಕೂದಲನ್ನು ಲೇಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅವಳು ತನ್ನ ತಾಯಿ... ಈ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿದರೆ ರಕ್ತ ಕಾರಿಕೊಂಡು ಸಾಯುತ್ತಾಳೆ ಅಂತ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅವಳಿಗೆ ಏನೂ ಅನಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವುದು ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಂಗತಿ. ರುದ್ರಮಾವನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದು.

ಅವಳಿಗೆ ನಲವತ್ತೆಂಟನೆಯ ದಂಡದ ಕೊನೆಯ ಚರಣ ಹೇಳಿದಳು. ಹತ್ತಾರು ಸಿಡಿಲುಗಳು ಒಂದೇ ಸಲ ಬಡಿದಾಗ ಬರುವ ಶಬ್ದ. ಇಡೀ ಭೂಮಿ ಕಂಪಿಸಿದಂತೆ ಆಯಿತು. ಏನೋ ಆಯಿತು. ಪ್ರಳಯ ಸೃಷ್ಟಿ ಆಯಿತೆ? ದ್ವಿರಕ್ತ ಹಸ್ತ ಚಂಡಿಕ ಪ್ರಯೋಗದ ಮಂತ್ರ ಮುಗಿದ ಕೂಡಲೇ ದಿಗಂತದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು ಮಹಾನ್ ಜ್ವಾಲೆ.

ಮಲ್ಲಿಗೆ ಅಂದುಕೊಂಡಳು. ನನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಇನ್ನು ಪ್ರಪಂಚದ ಯಾವ ಶಕ್ತಿಯೂ ಸಹ

ಕಾಪಾಡಲಾರದು ಎಂದು. ಅಬ್ಬ... ಎಂತಹ ಭಯಂಕರ ಆಸ್ತೋಟ. ಹತ್ತಾರು ಸಿಡಿಲುಗಳು ಒಮ್ಮೆಲೇ ಬಡಿದಂತೆ ಶಬ್ದವಾಯಿತು.

ದಫಾರನೆ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಳು ಅರುಂಧತಿ... ಕತ್ತಲು... ಕತ್ತಲು ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಅದು... ಅದು ಕಾಡಿನ ರಸ್ತೆ! ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ಆತುರದ ಪ್ರಯತ್ನ ಇಲ್ಲ... ಇಲ್ಲ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಭಯಾಶ್ಚರ್ಯ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇಲ್ಲ... ಇಲ್ಲ... ದೇವರಾಣೆ ನಂಬಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಶಕ್ತಿ ಮೀರಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಆದರೆ ಅವಳಿಂದ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ದುಷ್ಟ ಪ್ರಯತ್ನವೇ ಗೆದ್ದಿತು.

ಪ್ರಾಣಾಂತಿಕ ಕೂಗು. ಎದೆಯೇ ಬಿರಿದಂಥ ಯಾತನೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ... ಅಯ್ಯೋ... ಅಮ್ಮ...! ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಬಗೆದಂತೆ ಕರುಳನ್ನು ಹಿಂಡಿ ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದಂತೆ... ದಬಾರನೆ ಉರುಳಿಕೊಂಡಳು. ರಕ್ತ... ದೇಹವೆಲ್ಲ ರಕ್ತ. ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಪ್ರಾಣ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಭಯದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ನೋವಿನಿಂದ ನರಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ, ಅಂತಿಮ ಕ್ಷಣಗಳು...!

ಸ್ಮಶಾನದ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಸಹ ಅಗ್ನಿಕುಂಡ ಉರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಪದ್ಮಾಸನ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತು ಮಂತ್ರ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ, ಅವನೇ ಮದಂತ. ಅವನ ಪ್ರಯತ್ನದ ಉದ್ದೇಶ ಒಂದೇ ಒಂದು. ಕೊಟ್ಟ ಮಾತನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕಾವ್ಯ ನೆನಪಾದಳು. ಕೆಸರಿನ ಗುಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಜಾರಿ ಪ್ರಾಣ